

Prostredný z troch kráľov

Dvojnásobný víťaz Medzinárodného maratónu mieru sa dožíva okrúhleho jubilea.

Reč nebude o známych biblických postavách a učencoch šíriacich myšlienky kresťanstva. Pristavíme sa pri iných troch menách, no najmä pri jednom z nich a ako snáď už bolo naznačené, reč bude o maratóne. Je to tak. Ten košický má doposiaľ iba troch doma korunovaných kráľov, rozumej rodákov, Košičanov, ktorí si dokázali doteraz pripísať víťazstvo pred publikom najbližším, pred svojimi. Premiérový víťaz z roku 1924 Karol Halla, František Višnický, šampión z rokov 1983 a 1986 a napokon Róbert Štefko, zvíťaziaci doma ako posledný z nich v roku 1999.

Vráťme sa však, ako bolo sľúbené, k prostrednému z nich a to najmä preto, že iba dva dni po slávnosti trojkráľovej pýta sa 8. januára 2018 zdvihnúť čašu a zavinšovať k jeho 60-tke. Hľadajúc slová k prípitku mohli by sme zmieniť aj to, že pokiaľ by sme popri skvelých výsledkoch vybrali medzi víťazmi maratónu v Košiciach i šampiónov skromnosti, nenašiel by zrejme Fero Višnický premožiteľa. Vždy pôsobil nenápadne, až uzavreto, no rozhodne nie necieľavedome. Neusiloval o pozornosť iných, no i tak ju svojimi výkonmi a životným príbehom priťahoval.

V atletických kronikách nám ostalo mnoho zápisov s jeho menom na popredných priečkach. Už ako 19 ročný atakoval v behu na 10 km dnes na Slovensku temer nedostižnú métu 30 minút, prebojoval sa do finále juniorských majstrovstiev Európy na 5 000 m v Donecku, no v duchu už isto premýšľal kedy a ako sa pripraviť na maratón. Nemal ešte ani 23, keď sa v roku 1980 postavil na štart MMM po boku olympijského víťaza Cierpinskeho a ďalších vyše 1100 súperov, aby na trati do Senegalu a späť, pred očami šéfa IAAF Adriana Paulena i predsedu Svetovej rady mieru Rómeša Čandru, debutoval výborným siedmym miestom a časom 2:15:58. Už o tri roky neskôr prišli Višnického prvé zlaté chvíle, keď po vynikajúcom sóle a výraznom zrýchlení v druhej polovici pretekov zvíťazil výkonom 2:16:52 pred Sovietmi Porotovom a Jefimovom. A že súperov nemal vôbec slabých dokázal i fakt, že bronzový Jefimov si neskôr počas kariéry zapísal i na dnešnú dobu výborný osobný rekord 2:11:46. Višnický sa už o rok pokúsil o obhajobu postu šampióna MMM, no napokon mu v upršaných pretekoch patrilo v cieľi štvrté miesto s nevelkou stratou iba ôsmich sekúnd na tretiu priečku. Smutný však byť nemusel, veď už skôr, na jar toho istého roku, si v silnej európskej konkurencii utvoril v holandskom mestečku Maasluis neďaleko Rotterdamu osobný rekord 2:14:14, čo mu napokon zaistilo i prvé miesto v československých tabuľkách za rok 1984.

Bol to určite i tento primát, ktorý mu v ďalšej sezóne zabezpečil nomináciu na premiérový ročník Svetového poháru v maratóne konajúcom sa pod patronátom IAAF. Úlohy organizátora sa zhostila japonská Hirošima a Višnický ani tu nesklamal, keď vo veľmi silnej konkurencii, rátajúc do nej i neskoršieho olympijského šampióna Gelinda Bordina, či víťaza MMM 1976 Japonca Takeshi So, dosiahol veľmi solídny čas 2:15:53.

Po zimnej príprave bola medzi plánmi na rok 1986 u Višnického podškrtnutá i nedeľa 5. októbra. Na štarte MMM si musel všímať najmä silnú nemeckú zostavu, ktorá napokon zabrala až 3 miesta v prvom poltucte výsledkovej listiny a tiež Britov, ktorých lídrom bol Steve Brace, víťaziaci o pár rokov neskôr na maratónoch v Paríži a Berlíne. Košičan z Poľova, lebo tak znie názov jednej z odľahlejších ale o to malebnejších mestských častí, načasoval svoju formu ukážkovo a aj tentokrát si dokázal poradiť so všetkými súpermi i keď pravda vo výsledkovo oveľa tesnejších pretekoch než pre trocha rokov.

Jeho posledný košický zápis potom nájdeme až v roku 1994. To sa už jeho ambície po faktickom skončení kariéry zúžili na to známe „zúčastniť sa“, i tu však môžeme nájsť čaro príbehu, spojené s jeho dávnym premožiteľom z Hirošimi.

Ahmed Salah, lebo to je meno víťaza onoho Svetového pohára, prichádzal na jubilujúci, práve sedemdesiatročný maratón do Košíc z Džibuty v roli veľkého favorita. Predurčoval ho k tomu jednak jeho famózný osobný rekord 2:07:07 i ďalšie skvelé výkony bohatej kariéry. Cieľový čas si však z oboch našich protagonistov zapísal napokon iba Višnický. Na svedomí to má moment z prvej tretiny trate, keď sa medailista z olympiády i majstrovstiev sveta ocitol nečakane na asfalte Štúrovej ulice a pochoval tak svoje víťazné ambície i túžbu organizátorov prepísať už vtedy bradatý traťový rekord.

Radosť z behania a záujem o dianie neopúšťali Fera Višnického ani neskôr, a tak sa spolu s veľkou košickou výpravou zúčastnil v roku 1996 výpravy na 100. ročník maratónu v Bostone. A v Amerike sa mu napokon zapáčilo až tak, že využil pre onen účel udelené dlhodobé víza a strávil neskôr za mládkou pri rôznom živobytí niekoľko ďalších rokov. Dnes, už opäť usadený doma, môže s odstupom času svoju bežeckú i životnú púť aspoň zľahka bilancovať. My, ktorí sme ju sledovali smelo potvrdíme, že 80. roky minulého storočia patrili na maratónskej scéne celkom určite aj Františkovi Višnickému. A to nie iba vďaka dvom víťazstvám na Medzinárodnom maratóne mieru, ktoré mu priniesli zatiaľ neprekonaný primát medzi Košičanmi, ktorí sa kedy postavili na štart najstaršieho maratónu v Európe.

Maratónska vizitka Františka Višnického

2:15:58, Košice 1980

2:14:14, Maasluis 1983

2:16:52, Košice 1983 , víťaz MMM

2:15:53, Hirošima 1985

2:18:43, Košice 1986, víťaz MMM

...

2:57:07, Košice 1994